

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto musano p[re]sb[yte]ro [et] co[n]fessore. Cap[itulum]. xij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sc̄tis quorū cer. dies cele. igno. Fo. cccviii.

mus leui? **T**redecim? efrē. **Q**uartode-
cimus ioseph. **Q**uintodecimus ⁊ finis ho-
rum iudas. **P**ost istos aut cepit ex gētib?
in ibi ecclesia congregari: sub bello adriano i-
peratore. **E**t p̄m? quidē ex gentibus ipsius
ecclesie sacerdotiū suscepit. **M**arcus marty?
simul ⁊ ep̄s de quo supra in eius passiōe actū
est. xi. kal. nouēbris. **S**ecundus vō successit
asianus. **T**ertius publius. **Q**uartus aut
maximus. **Q**uintus vō fuit iulian? **S**e-
xtus cāius. **S**eptimus iulianus secundus.
Octauus capibon. **N**onus valēs. **D**eci-
mus volitians. **E**ndecimus successit nar-
cissus. **D**e quo supra actum est in gestis eius
iij. kal. nouēbris: hī oēs prefate hystorie ec-
clesiastice libro. v. successiue ponunt. **D**uo-
decimus hīs successit alexāder olim ep̄s cap-
padocie de quo in eius legenda supra. xv. kal.
ap̄ilis. **E**t hic martyrio coronat? est: vt de eo
habetur ecclesiastice hystorie libro. vi. **T**re-
decim? successit mazabanes. ⁊ de hoc eodē li-
bro. vi. **Q**uartodecimus fuit h̄mencus.
Quintodecim? zabdas: ⁊ de his libro. vii.
mētio fit. **D**ecimus sextimus successit cyril-
lus: de quo sup. iij. kal. februarij. **D**ecimus
octauus aut ⁊ vltimus iohānes: de quib? duo-
bus in libro. xi. mētio habetur. **E**t cū horum
vltimo liber ipse terminatur.

De sanctis Cesaree palestine
episcopis. Cap. ix.

Cesaren

ses ep̄i illius vi-
delicet cesaree q̄
est in palestina:
qui i pfato ecclesiastice hysto-
rie libro facti ponunt: ⁊ suc-
cessiue sibi connumerant? fue-
rūt quattuor. **P**rim? quo-
rū est theotistus: de quo ha-

betur libro. vi. q̄ auditor: fuit origenis: ⁊ vna
cum sancto alexādō hierosolyme ep̄o: omne
pene vite sue tempus ad audiendum ipsum
mancipabāt: atq; ipsi soli diuinis scripturis
⁊ ecclesiastica doctrina summa magisterij cō-
cedebāt. **S**ecundus fuit dominus: qui post
breue tempus defunctus est. **T**ertius theoti-
gnus qui etiam origenis auditor fuerat. **E**t
de his duobus fit mētio libro. vii. capitulo
xviij. **Q**uartus successit agapius: qui mul-
to labore: multaq; diligentia in gubernatio-
ne populi adhibita: ⁊ precipue erga indigē-
tes paternā prouidentia ferebatur. **A** quo et
vir per omnia prudentissimus vita eruditio-
ne ⁊ moribus adornatus: pamphilus ipsi? ec-
clesie presbyter surrogatus est: vt habetur li-
bro. vii. ecclesiastice hystorie. cap. xvij.

De sanctis Laodicie ep̄is. Cap. x.

Laodici

enses sc̄ti ep̄i
q̄ sanctorū mi-
mero. confert
bunt in p̄missio libro. v. nō
minatim ei plicant. **P**ri-
mus quorum fuit secrates.
Sec̄s eusebius alexādri-
nus genere: qui in cā pauli

famosateni ad ptes syrie cū venisset: q̄ esset i
scriptur? diuinis erudit? a fratrib? studiosis
velut thesaurus q̄dā r̄p̄ert? vtra nūq; abi-
re p̄missus est: sicut dionysius i ep̄istolis suis
scribit. **T**ertius huic successit anacoli?: de
quo supra actū est in ei? festo. vi. idus martij.
De his agit lib. vii. c. xvij. **Q**uartus fuit
ser? ep̄s. **Q**uintus aut successit stephan?
qui nō fuit sc̄tis. Nam de eo habetur: q̄ licet
eruditione ⁊ eloquētia prioribus nō inferior
fuerit: sed fidei virtute lōge dissimilis: sicut
p̄secutionis ignis p̄bauit. Nihil em̄ philoso-
phie in necessitate r̄tationis ostēdit. **S**e-
xtus aut ⁊ vltim? qui ⁊ sc̄tis noiat theodo-
tus vir: nō solum v̄bis: sed rebus ⁊ virtutib?
ornatus. **H**ic arte quidē medicus fuit. Sed ⁊
aiarum a dño translatus est in medicinā: ve-
re incōparabilis: qui sup omnes pene hoies
fide misericordia studio vigilātia atq; omni-
bus optimis institutionibus claruit. **I**n scri-
pturis quoq; diuinis laborem q̄ plurimū gel-
sit. **H**ic in pace quieuit. iij. non. nouēbris.
Hec prefato libro septimo. cap. xvij.

De sancto modesto cōfessore. Cap. xi.

Modestus

cōfessor vita ⁊ do-
ctrina ap̄ antio-
chias claruit tpe
marci antonij imperatoris.
Qui i diuinis scripturis nō
mediocriter erudit? magni
ficēt? ceteris aduersus mar-
tionē hereticū: oēs ipsius de-

ceptiōes ⁊ fallacias: relecto q̄ velabant? neq;
tie tegmine denudauit: ⁊ apud ipsam urbē in
pace quieuit. **S**ub seuro p̄ncipe humanitatē
debitū soluens. **D**e hoc ecclesiastice hystorie
libro quarto. cap. xv.

De sc̄o musanopsiō cōfessore. Cap. xij.

Musanus presby-

ter ⁊ p̄fessor apud alexādria eo-
dē tpe claruit. **C**ui? ap̄lice fidei
⁊ sanc̄ doctrine monimēta ad eu-
sebiū cesariēlez puenisse dnr. **E**t etiā ser? li-
bellus multa elegantia script? ad q̄sdā fr̄es
qui decinauerāt ad heresim: q̄ dicit enkratē

carum: tunc nuper exortam. L. uis auctores fuisse taciānū sermo asserit. Idic autē sanctus cōfessor apud alexandriā in pace quieuit. De hoc habetur ecclesiastice historie: libro quarto. cap. rxi. r. rxiij.

De sancto Magato r socijs martyribus. Cap. rxiij.

Magat⁹

martyr cū socijs suis r quodā christiano noie vectio lapidatum in ciuitate gallie passi sunt sub persecutione antonini imperatoris. Cum eni ex acclamationibus vulgi ples in xpianos nimia crudelitate deseuiret. Magatus martyr cuius vita ab adoleſcētia fuerat exanimata r probata ex perfecta charitate quā deū custodiebat r proximū: cū tā crudelia supplicia seruis dei vidisset inferri: poscit se pro ciuibus suis audiri: quibus nihil impietatis cōmissum probari poterat. Erat eni nobilissimus iter suos r eruditissimus. Verū eius defensionē iudex nō recipēs: inquisiuit tācū si cēt xpianus: qui cū se xpianū clara r libera voce professus esset. Iussit illū tanq̄ xpianorū aduocatū victorū numero sociari. Dū autē defensionē libertatis: que in nostra religione consistit: erequitur domini cum secutus exemplum animam suam pro uicibus suis posuit: r amicitia: r cum uectio quodam ciuitatis eiusdem nobile glorioſo martyro coronatur. Quibus optimis r fidelissimis ducibus vsus ois reliquos sanctorū eiusdem uerbis chorū prompti r alacres aīas suas pro fidei libertate posuerunt. Hec ex lib. quinto capitulo primo.

De scō Aleippiade martyre. Cap. rxiij.

Aleippiades

martyr apud lugdunū galliarum oppidum passus est sub persecutione iam dicta: de q̄ habetur ecclesiastice historie lib. v. c. iij. q̄ dum esset in numero eorum qui pro christi uincere tenebant: vitam satis arduam gerebat: nihil cibi uolēs accipere: sed tñ. sale r pane cum aqua utebatur. Unq̄ talem uite rigorem uellet etiam in carcere positus obtinere. Attalo martyri in carcere etiam posito diuinitus reuelatur: quia non recte faceret aleippiades creaturis dei non uti: r alijs formam scandali de relinquere. Quibus ille cognitis cepit oia cū gratiarū actione percipere. Et hic demum pro cōfessione nominis christi in uinculis positus vitam martyrio consumauit.

De scō Apollonio cōfessore. Cap. rxiij.

Hollo

nus confessor r ecclesiasticus scriptor: tempore comodi imperatoris claruit apud alexandriā. De quo fertur ecclesiastice historie lib. v. cap. rxiij. q̄ aduersus cataphrygas libelli edidit: in quo satis uigilanter prophetias ipsorum falsas esse cōiicit: r singula in eius uerba coarguit: simul r uitā moreſq̄ eorum: qui auctores huius hereseos extiterūt. Ex quibus omnibus r alijs q̄ plurimis uebementer supradicta heresis cōfutatur. Et hic uite sanctitate non infimilis in pace apud eadem urbem quieuit.

De sancto Polycrate epō. Cap. rxiij.

Polycrates

ep̄s apud ephesiaci ruit tempore comodi imperatoris antedicti. Qui nobilis ep̄s ipsius ciuitatis uita r doctrina cōspicius una cū bacchilo corinthiorū ep̄sopo: de quo infra dicitur ab eusebio in. v. libro. cap. rxiij. plurimum commendatur. Hic ex persona oium ep̄iscoporum asie de pascha celebrando beati iohānis r veterum fretus auctoritatibus ad uictorem romanum pontificē synodicas scripsit ep̄istolam. Et hic inter sanctos illius tēporis ep̄os preclarus ephesiorum sedi feliciter preuit: gregem quoq̄ domini uerbis r exemplis impingauit. Sepultus apud eandem ciuitatem.

De scō Heractio cōfessore. Cap. rxiij.

Heractius con

fessor r ecclesiasticus scriptor: claruit tempore seueri imperatoris: de quo eusebius. v. libro. cap. rxiij. dicit q̄ iter alia cōsapiētē opuscula in ap̄to paulo cōmētarios edidit. Et in sanctitate uite in pace quieuit.

De scō Darimo cōfessore. Cap. rxiij.

Darimus confes

sor r ecclesiasticus scriptor: claruit tempore prefati seueri principis: qui uirtutibus r sapiētia nō minimus de famosissima illa oium hereticorum differuit q̄one: qua semper inquitur unde sunt mala uel unde malicia. Et q̄ materia facta sit r non infecta. Et hic sanctus in christo cū pace dormiuit: de quo r eusebius